

дійсність, опираючись на подразниках та інформації з оточуючого середовища. Наприклад, якби в певний період дитина не мала б стимулу ззовні до використання людської мови, то не була б здатною нею потім послуговуватись. Тобто, Бог, якого уявляють собі діти, буде Богом їх батьків, а на початкових етапах, навіть буде «як» його батьки. Оскільки, як твердить наука, дитина при створенні образу Бога прибігає до свого, вже існуючого, уявлення про батьків.

Не варто забувати, що наш образ Бога в більшій мірі не співпадає з реальним образом Бога. Диспропорція між першим і другим є приблизно така, як між краплиною води і цілим океаном. Хоча Бог погоджується на наші уявлення і образи, але ніколи не обмежується ними. Навпаки, через нові події життя, через нові знайомства, постійно відкриває для людини нові горизонти. Бо дорога віри має свій початок, але не має кінця.

З бігом часу наш образ Бога конфронтує з правдивим образом Бога, який відкриває Церква, через контакт з батьками, кате хетами і духовними особами. Сподіваємось, що внаслідок цього справжній образ Бога стає більш чітким і рафінованим. Однак, забуваємо, що під час катехез вплив відбувається на розумову сферу, тоді як на образ Бога впливають емоційні аспекти. Часто зміст катехези може бути зведений до переказу формул і доктрин. Якщо хочемо реально змінити образ Бога, треба придивитись до якості відносин, які мають місце під час переказування правд віри : вони мають бути особисті і глибокі, а не формальні.

Повернемось до прикладу жінки, яка ревно молилась до Бога Отця і другої, яка зовсім цього не сприймала. Без сумніву причини цього варто шукати в їхньому дитинстві. Часто це якісь болючі досвідчення, які були виштовхнуті з пам'яті і поховані в несвідомості. Досвід показує, що через певний час, і за певних обставин людина може переоцінити погляд не тільки на себе, але також осіб, які є в її житті і, врешті, також образ Бога.

Я впевнений, що Бог, якого Розалія буде колись публічно визнавати, буде мати щось від тепла своєї мами, екстравагантності тата і неокатехуменального радикалізму. Господь не буде вагатися і буде використовувати ці «не свої» атрибути, щоб потрапити до кожного людського серця з Доброю Новиною».

Образ Бога, який вказуємо собою і нашою діяльністю, є одночасно нашим автопортретом та іконою Бога, завдяки якій інші можуть досвідчити обличчя Живого Бога. І немає тут протиріч. Адже ми покликані до того, щоб бути одним в Христі, як Він становить єдність з Богом Отцем в Дусі Святому.

Наміри на Березень для кола «Живого Розарія»

Загальна: За тих, від кого залежить доля України, як сьогодні, так і в майбутньому, щоб шляхом мирних переговорів, фундаментом яких буде правда, вони досягли мирного вирішення конфлікту.

Парафіяльний сайт: rkcsk.opoka.org

Парафіяльна листівка 96

VIII Неділя Звичайна 2.03 - 9.03.2014

Розклад Богослужінь:

Понеділок - Св. Меси не буде.

Вівторок, Четвер, Субота – 18.⁰⁰ год.

Попільна Середа – 8.⁰⁰ і 18.⁰⁰ год.

П'ятниця – 8.⁰⁰ год.

Неділя: 9 березня 2014 р. – I Неділя Великого Посту

8.⁰⁰ год. – Розарій

8.³⁰ год. – Поклоніння Пресвятим Дарам.

Св. Меса – 9.⁰⁰ і 11.⁰⁰ год.

- 4 березня – 23 річниця консекрації Єпископа – сенйора Київсько – Житомирської Дієцезії Яна Пурвінського.
- **5 березня – Попільна Середа**, що розпочинає Великий Піст. Обов'язок сурового посту.
- 1 П'ятниця місяця
- **Гірки Жалі** – Середа, Субота, Неділя.
- **Хресна Дорога** – П'ятниця.
- Хресна Дорога і Гірки Жалі – покутні богослужіння.
- За відправлення Хресної Дороги – щоденно можна отримати повний відпуст за таких умов:
 - Слід відправляти при законно ерегованій Хресній Дорозі (Каплиця).
 - Належно роздумувати над Страстями Господніми.
 - Сповідь, Св. Пичастя.

Катехези: **Субота:** 11.⁰⁰ год. – дорослі.

16.⁰⁰ год. – діти.

Неділя: Молодь після Св. Меси о 11.⁰⁰ год.

Біблейський коментар на VIII Неділю Звичайну

На якому фундаменті будуємо наше життя? Від чого залежить наше щастя? Від матеріальних речей, від цього світу, який багато обіцяє, а потім недотримує своїх обіцянок, чи від Бога, який дає гарантію життя? Це дуже важливе питання, бо торкається воно кінцевої мети і справжнього сенсу нашого життя.

Ісус говорить: Не поведіться так, як би ви мали повний контроль над вашим життям! Речі, які обіцяють тобі спокій, стабільність і безпеку - «міль і іржа нищить». Отже, не можуть гарантувати тобі жодного «страхування життя». Життя володіє цінністю, яка перевищує все те, на що в житті ми покладаємось, бо походить безпосередньо від Бога. Справжнього забезпечення нашого життя - ніколи не знайдемо в нас самих. Ним є лише Бог, який знає, чого нам потрібно до життя.

До живої віри у Бога, пошуку Божого Царства, безмежної і безумовної довіри Богові - запрошує нас Ісус. Хто в своєму житті покладається на Бога, впевниться, що не мусить надмірно піклуватися про інші речі - сумніваюсь. Що, маю сісти і бездіяльно чекати на Боже милосердя? Але, Ісус не це мав на увазі. Він хоче сказати: Не піддавайтеся страху, тому що те, про що ви піклуєтесь є менш важливим ніж те, про що в першу чергу повинні піклуватися: - ваше життя.

Біблейський коментар на Попільну середу

...поверніться до мене усім вашим серцем... (Йоїл 2,12)

Протягом наступних сорока днів ми будемо завдяки посту, молитві і справам милосердя мандрувати духовною «пустелею», наближаючись до Пасхи Христової. Пустеля — це місце малоприсадне для життя, повне небезпек і позбавлене найнеобхіднішого. Хто ж із власної волі вирушить туди? Однак, це можливо тільки з послуху Богові.

У Євангелії від Марка розповідається, що Святий Дух «повів» Христа в пустелю. Саме Дух спонукав Ісуса піти в це місце випробувань і спокус. Що ж підтримувало Христа в суворих умовах пустелі? Звичайно, Боже слово. Ісус витримав ці сорок днів завдяки довірі Богові та Його обітницям.

Сьогодні Святий Дух і нас веде в пустелю. Він хоче відірвати нас від домашнього комфорту, щоб ми зосередились на Господі і побачили те, що нас відокремлює від Нього. Зустрітись віч-на-віч зі своїми вадами, гріхами і слабостями - задача не з легких. Але «Дух Святий допомагає нам у немочі нашої». Він веде і підтримує нас у спокусах.

Звичайно, зі свого боку ми маємо виконати все, що від нас залежить, іншими словами: «змагатися добрим змагом віри». Тому вибери для себе сильний піст, виділи додатковий час для молитви, занурся в Боже слово і будь чуйним до нужденних. Пригорнись до Бога, і Він благословить тебе. Нехай Великий піст стане для тебе періодом налаштування на Божі милості. Проси, щоб Господь виповнив тебе Своєю благодаттю, любов'ю, мудрістю і силою, щоб ти гідно пройшов усі призначені тобі випробування та з радістю зустрів свято Великодня.

«Господи, не залишай мене в мандрівці по духовній пустелі. Святий Духу, налаштуй моє серце на все, що приготував для мене Ісус Христос. Допоможи гідно пережити Великий піст.»

Попільна Серед — перший день Великого Посту. Рухоме церковне свято, припадає на різні дати року, в прямій залежності від дати Великодня за григоріанським календарем. Триває 46 днів (40 день, не рахуючи неділі) до початку Служби Божої Вечері Господньої, у «Великий Четвер».

Великий Піст є часом покаяння, очищення, навернення і духовного зростання. Крім того, католикам рекомендовано утримуватися від шкідливих звичок, розважальних заходів, приділяти більше часу молитві, читанню духовної літератури, відвіданню Богослужінь і справам милосердя.

Традиційно, в Попільну Середу, вірні беруть участь в Богослужінні, під час якого священник посипає їхні голови попелом зі спалених гілок, що були посвячені у Вербну неділю. Священник промовляє тоді слова: «Покайтеся і віруйте в Євангеліє» або «Пам'ятай, що ти порошок, і до пороху вернешся». Попіл символізує нетривалість людського життя і смиренність, а також внутрішню перемену людини і очищення.

Католицька Церква розрізняє поняття «піст» і «утримання від м'яса». Утримання від м'ясної їжі обов'язково у всі п'ятниці року, крім великих свят. У Попільну середу і страсну П'ятницю, Церква наказує віруючим дотримуватися суворого посту — в цей день не можна їсти м'ясо, а пісню їжу можна їсти тільки один раз в день досита.

У випадку, коли хтось не може дотримуватися необхідних приписів, Церква дозволяє інакше провести дні покаяння. При всій важливості тілесного посту, є ще більш важливими справи милосердя і молитва.

Як досвідчити обличчя Живого Бога?

«Роза, зроби «Аміль»! – ніжним голосом просить донечку Ян, активний член неокатехуменальної спільноти. Дівчина радісно складає руки в характерному жесті.

Чи це перша молитва, чи тільки гра в молитву? Вивчений рух чи початок релігійної постави? Яку свідомість Бога має ця дитина і як це впливатиме на релігійність дорослої Розалії? А що було б, якби Ян не був ревним католиком, а лише атеїстом або алкоголіком? Чи Бог Розалії взагалі «народився» би? Чи теж був би вічно «неприсутнім» і «п'яним»? Отже, наскільки дитинство впливає на образ Бога?

Подібно, як і все інше, образ Бога створюється в розумі людини поступово, з урахуванням всіх принципів і законів розвитку. Відомий науковець Жан Піаже міг би сказати, що цей образ спочатку був би матеріальним і конкретним, а потім вже, з бігом часу, набирає абстрактних і формальних рис, набираючи остаточно статус істоти духовної, незалежної від людської суб'єктивності. Тобто, кажучи простими словами, людина в певній мірі сама створює свій власний образ Бога.

Звідки беруться такі великі відмінності у образі Бога серед людей? Одна жінка любить молитися до Бога Отця, а інша, яка сидить поряд з нею не може навіть спокійно подумати про Бога як про доброго батька. Хтось любить молитися молитвами до Божого Милосердя, а хтось взагалі не хоче приймати істину про цю рису Бога. У чому причина таких відмінностей?

Образ Бога не можна відділити від цілого багажу наших спостережень, уявлень і думок. В цій справі кожна людина творить свій власний образ Найвищого. І це все відбувається за допомогою засобів і технік, які опановує ціле життя, починаючи з першого дня від народження.

Сучасні дослідження доводять ключове значення первісного середовища, у якому перебуває новонароджена дитина. Починаючи від свого перебування в лоні матері, і пізніше, людина поступово формує уявлення про себе і оточуючу